Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΣΠΑ 2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΟΙΗΤΗΣ

Όρισε ο Ρήγας το ζιμιό, κάνουν και φέρνουσί του,
ρούχα αποφόρια και παλιά, και ντύνει το παιδί του,
και κόβγει τα ώς τα γόνατα, και κούντουρα τ' αφήνει,
κι ασούσουμη κι ανέγνωρη η Αρετούσα εγίνη.
Με το παλέτσι το χοντρό, και μ' άχερα τση κάνει
στρώμα, και μέσα στο σακκί πέτρες κι αγκάθες βάνει.
Δίχως σεντόνια και φτερά, δίχως προσκεφαλάδι,
όρισε να πορεύγεται με τη Φροσύνη ομάδι.
Στην πλιά χερότερη φλακή, στην πλιά σκοτεινιασμένη,
οπού'σα' βούρκα και πηλά, την ήκαμαν κ' εμπαίνει.
Και βιγλατόρους μπιστικούς, να βλέπου' απόξω, βάνει,
μ' ογκιά ψωμί κι ογκιά νερόν, ώστε που ν' αποθάνει.

'Τό ειδε η καημένη η Αρετή την απονιάν την τόση,
ελόγιαζε πως στη φλακή τσ' έμελλε να τελειώσει.
Τη Νένα τση αγκαλιάστηκε, και λέγει τση με πόνον·

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

«Και τίς μας το'θελεν ειπεί τον περασμένο χρόνον,
όντε μ' αποκαμάρωνεν ο Κύρης με τη Μάνα,
κι όντε με σπλαχνικά φιλιά σ' τσ' αγκάλες τως μ' εβάνα',
κι όντε μου λέγαν τη γουλιά πώς να την καταπίνω,
και ποιό κρασί είναι γιατρικό, και ποιό νερό να πίνω;
Τον Ήλιο δε μ' αφήνασι ποτέ να με καψώσει,
τ' απόγι εβλέπασι κ' οι δυό αξάφνου μη μου δώσει·
πότε να πά' να κοιμηθώ, ποιάν ώρα να ξυπνήσω.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΣΠΑ 2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ανάθεμα τά φύλαγε, Νένα μου, η Μοίρα οπίσω!

Όποιος τσι μεγαλότητες ζητά ετουνού του Κόσμου,
και δε γνωρίζει, πως επά διαβάτης είν' του δρόμου,
μα ρέμπεται στες Αφεντιές, στα πλούτη του καυχάται,
εγώ άγνωστον τον-ε κρατώ, και πελελός λογάται.
Τούτά'ναι ανθοί και λούλουδα, διαβαίνουν και περνούσι,
και μεταλλάσσουν τα οι καιροί, συχνιά τα καταλούσι.
Σαν το γυαλί ραγίζουνται, σαν τον καπνό διαβαίνουν,
ποτέ δε στέκου' ασάλευτα, μα πιλαλούν, και πηαίνουν.
Κι όσον η Μοίρα εις στα ψηλά τον άνθρωπον καθίζει,
τόσον και πλιότερα πονεί, όντε τον-ε γκρεμνίζει.
Κ' εκείνα, οπού τον κάνουσι συχνιά ν' αναγαλλιάσει,
μεγάλοι οχθροί τού γίνουνται την ώρα, οπού τα χάσει.
Κι όσον πλιά Αφέντης κράζεται, και Βασιλιός λογάται,
τόσον πλιά πρέπει να δειλιά, πλιότερα να φοβάται.
Γιατί έτσι το'χει φυσικό τση Μοίρας το παιγνίδι,
να παίρνει από τη μιά μερά, στην άλλη να τα δίδει.
Αμ' όποιος σε φτωχότητα αναθραφεί, δε 'γγίζει
του Κύκλου τα στρατεύματα, ως θέλει, να γυρίζει.
Μα πάντ' ανέγνοιος πορπατεί, κι αν τρώγει, κι αν κοιμάται,
του Ριζικού την όργητα ποτέ δεν τη φοβάται.
Κι αν εις Αγάπη μπερδευτεί, μιά σαν κι αυτόν γυρεύγει,
κι ουδέ τα μέλη τυραννά, ουδέ το νουν παιδεύγει.

Εχαίρουμουν, πως ήμουνε 'νούς Ρήγα Θυγατέρα,
κ' ευχαριστιές τση Μοίρας μου ήδιδα νύκτα-ημέρα.
Κι ουδέ στραβά, ουδέ και κουτσά τα μέλη εγεννηθήκαν,
αμέ σωστά και νόστιμα στον Κόσμον εφανήκαν.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΣΠΑ 2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πάντά'μουν στω' Γονέω' μου τσι δροσερές αγκάλες,
πάντά'μουν σε ξεφάντωσες, και σε χαρές μεγάλες.
Κι ουδ' αδερφόν, ουδ' αδερφή δεν είχα, να'μπει εις μάχη
για το Ρηγάτο του Κυρού τίνος παιδιού να λάχει.
Μα όλα επετάξα' ωσάν πουλιά, εφύγαν κ' εμισέψαν,
κ' εις τη χερότερη φλακήν και σκοτεινή μ' επέψαν.
Κ' εκείνη η βρύση, π' όλπιζα να πιώ, να με δροσίσει,
εγίνη ποταμός θολός, και πλιό δεν είναι βρύση.
Κ' έχει νερά φαρμακερά, κύματα του Θανάτου,
βράζου', όχι να δροσίζουσι, σήμερον τα νερά του.
Κ' η λάμψη εκείνη οπού'φεγγεν, εδά με σκοτεινιάζει,
κι ο αέρας που μ' εδρόσιζεν, εδά κεντά και βράζει.
Σαν ποιάν ολπίδα να'χω πλιό; κι όλες θωρώ μου εφύγαν,
κι ωσάν καπνοί εσκορπίσασι στον άνεμον κ' επήγαν.
Εσβήσαν τα Ρηγάτα μου, εχάθηκαν τα πλούτη,
το τέλος μου έχει να γενεί στη φυλακήν ετούτη.
Και μόνο μιά παρηγοριά μού επόμεινε μεγάλη,
πως σ' τούτ' όλα μ' εφέρασι του Ρώκριτου τα κάλλη.
Και μετά τούτα αλάφρωση γρικούν τα σωθικά μου,
κ' είναι μεγάλο γιατρικό στην κακοριζικιά μου.»

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.